

denne lille forsømte Dreng og hans tidlige Menneskefrygt, der fik Moderhjertet til at banke.

En Dag nogen Tid efter fulgte hun ham paa Afstand for at se, hvor han boede. Hun saa ham forsvinde ind i en af de almindelige, lange og lave Arbejderboliger med en Gadedør for hver to eller tre Fag Vinduer; og ved at høre sig for i Nabolaget lykkedes det hende at faa at vide, hvem hans Forældre var, og under hvilke Forhold Familjen levede. Det var den sædvanlige Fabriksarbejder-Tragedie. Baade Mand og Kone arbejdede ved Maskinerne og overlod Børnene til Forsynets Varetægt. I Hjemmet sultede de, i Skolen fik de Prygl, paa Gaden vogtede Politiets Øjne paa dem. Og under saadanne Forhold forhærdedes eller sløvedes de; blev til Eventyrere eller Døgenigte.

Paa Jakobe, der ikke før havde været Fattigdommen saa nær paa Livet, gjorde disse Tilstande et stærkt Indtryk. Hun skaffede sig Oplysninger om Fabrikernes Dagløn, om Arbejdstiden, om Boligernes Indretning, om Fabrikslokalernes hygiejniske Forhold, om Alderdomsunderstøttelsen o. s. v.; og af alt, hvad hun saaledes erfarede, rejste der sig et mægtigt Oprør i hendes Sind. Ordene »Kapitalmagts moderne Barbari«, som hun saa ofte havde læst uden at lade sig overbevise af Udtrykkets Voldsomhed, saa hun pludselig for sig som trykt med Blod.